

L'homicida que va apunyalalar dos homes a Calonge diu que se sentia 'humiliat'

Vincula les agressions amb els maltractaments d'infància que li haurien recordat les víctimes amb la seva actitud

GIRONA | MARTÍ SANTIAGO

No es coneixien de res però van coincidir al bar Marcel's de Sant Antoni de Calonge a les dues de la matinada el 18 de gener de 2008. Es van barallar per raons que han quedat poc clares i la nit es va saldar amb un mort, un ferit per apunyalament i l'agressor bevent whisky "tranquil·lament" darrere la barra després dels fets. L'homicida, Alejandro Navarro Pavía, va declarar ahir davant la secció quarta de l'Audiència de Girona que se sentia "humiliat" per les víctimes -David Giménez Reches i el seu nebot Francisco Ariza Giménez- que s'haurien mofat d'ell insultant-lo i li haurien pegat i amenaçat. El ministeri fiscal demana que se l'empresoni durant 24 anys i 10 mesos. La defensa litigarà per l'absolució tot i disposar d'una alternativa basada en la demanda de tres atenuants si no prospera la primera opció.

En una declaració trufada de llacunes i buits de memòria que atribueix a la mescla d'antidpressius i a la ingesta d'unes 20 cerveses i sis whisky, el presumpte autor de les ganivetades ni s'ha declarat culpable ni innocent. Recorda el ganivet de caçador que duia aquella matinada però no que l'hagués fet servir. Té present la sang del finat a la seva roba però no que hagués caigut damunt seu en apunyalalar-lo. Sap que els interfectes el van insultar, colpejar i amenaçar després que els oferís unes xocolatines però no que marxés del local per anar a buscar un ganivet a casa. Recorda que va tornar amb l'arma al bar però sense la intenció premeditada de matar ningú. I afirma que, en tornar, les víctimes el van provocar i pegar fins que va caure. Després tot record és una nebulosa o, simplement, una sort d'amnèsia, fins que l'advocat que el defensa, Joaquim Bech de Careda, aconseguix que confessi haver-se sentit "humiliat" pels impropis que Giménez i Ariza li haurien proferit evocant-li així els maltractaments i ridiculitzacions patits durant la seva infantesa i fent-li acumular sentiments de "ràbia i ira". Nega que la seva mare li preguntés de qui era la sang impregnada a la roba però reconeix explicar-li que va caure i es va tacar en una baralla.

Per la seva part, Francisco Ariza, que va rebre una ganivetada a la part inferior dreta del ventre i va sobreviure, recorda haver entrat al bar amb el seu tiet i dos amics marroquins amb qui havien sortit a prendre unes copes. Reconeix que el seu oncle va clavar una bufetada a l'agressor després d'haver-se organitzat una trifulga quan aquest va oferir-los xocolatines i va ser convidat a deixar els entaulats a soles. També manifesta com aquest va sortir del local per tornar-hi vint minuts més tard i l'únic que recorda d'aleshores és com l'agressor el va apunyalalar

mentre sortia del lavabo i com el seu tiet es va abraonar sobre l'homicida, moment que va aprofitar per córrer a l'exterior del bar a demanar ajuda. Quan va tornar a entrar, l'agressor bevia un whisky darrere la barra, el seu oncle estava estès al terra moribund i un dels seus amics romania paral·litzat en un racó colpit per l'escena mentre l'altre agafava la clau de la furgoneta que Giménez duia a la butxaca i instava Francisco a transportar a l'hospital de Palamós el seu familiar, qui no va sobreviure.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/01/25/lhomicida-apunyalar-homes-c-alonge-sentia-humiliat/460617.html>